

Advies Bvggz, Bzd en Bfz

Dit document bevat de alternatieve tekst van het origineel. Dit document is bedoeld voor mensen met een visuele beperking, zoals slechtzienden en blinden.

Brief aan de minister van Rechtsbescherming
Drs. S. Dekker
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

Datum: 5 maart 2018
e-mail wetgeving.rvdr@rechtspraak.nl
telefoonnummer 088 - 361 33 17

Inhoud van de brief

Geachte heer Dekker,

Op 12 december 2017 verzocht u de Raad voor de rechtspraak (de 'Raad') advies uit te brengen inzake het Besluit verplichte geestelijke gezondheidszorg (Bvggz), het Besluit zorg en dwang psychogeriatrische en verstandelijk gehandicapte cliënten (Bzd) en het Besluit forensische zorg (Bfz) (hierna: 'de concept-amvb's'), en in te gaan op een drietal vragen met betrekking tot het Bvggz en het Bzd. Reeds eerder - op 16 april 2009, 31 mei 2012, 6 februari 2014, 14 juli 2014 en 25 november 2015 - bracht de Raad advies uit over de aan het Bvggz ten grondslag liggende wetsvoorstel Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (de 'Wvggz'). Op 25 februari 2009, 3 december 2012 en 25 november 2015 heeft de Raad advies uitgebracht over de aan het Bfz ten grondslag liggende wetsvoorstel Wet forensische zorg (de 'Wfz').

DE CONCEPT-AMVB'S

De concept-amvb's stellen nadere regels op grond van de wetsvoorstellen Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (Wvggz), Wet zorg en dwang psychogeriatrische en verstandelijk gehandicapte cliënten (Wzd) en Wet forensische zorg (Wfz). Het Bvggz bevat nadere regels over ambulante verplichte zorg, gegevensverwerking, middelen en maatregelen ten aanzien van personen met een strafrechtelijke titel, de klachtencommissie en de patiëntenvertrouwenspersoon. Het Bzd betreft regels over ambulante onvrijwillige zorg, eisen ten aanzien van deskundigen, gegevensverwerking, de klachtencommissie en de cliëntenvertrouwenspersoon. Het Bfz bevat nadere regels die betrekking hebben op de forensische instellingen, gegevensverwerking, de inkoop en financiering van forensische zorg, de indicatiestelling, de plaatsing en enkele andere onderwerpen die met de besturing en de zorgcontinuïteit samenhangen.

Na overleg met de gerechten, adviseert de Raad als volgt.¹

ADVIES

Besluit verplichte geestelijke gezondheidszorg en Besluit zorg en dwang

Vanuit het gezichtspunt van de civiele rechter zijn er geen bijzonderheden te signaleren m.b.t. het Bvggz en het Bzd. De inhoud van deze concept-amvb's heeft geen directe relatie met de machtigingsprocedure als geregeld in de Wvggz of de Wzd.

Ten aanzien van de minister voor Rechtsbescherming gestelde consultatievragen (cursief weergegeven) met betrekking tot het Bvggz en het Bzd merkt de Raad het volgende op.

1. 'Deze amvb bevat belangrijke bepalingen die, in aanvulling op de wet, gelden voor het toepassen van dwang buiten een accommodatie. In de toelichting bij deze amvb wordt nader uiteengezet wanneer sprake is van zorg buiten een accommodatie en wanneer sprake is van zorg binnen een accommodatie.

Op deze manier wordt onder meer voor de zorgaanbieder verder verduidelijkt of de aanvullende eisen voor het toepassen van dwang buiten een accommodatie ook voor hem gelden. Graag horen wij van u of de gegeven toelichting voldoende duidelijkheid schept en of u zich vinden kan in deze afbakening. Met name als u van mening bent dat de toelichting of de afbakening onvoldoende is, vragen wij u om dit te onderbouwen en voorbeelden te geven van situaties waar u mee te maken hebt en waarin het volgens u niet duidelijk is.'

Wat betreft het Bvggz:

Artikel 1:1 lid 1 sub (b) Wvggz geeft de begripsomschrijving van 'accommodatie'; artikel 1:2 Wvggz schrijft registratie van 'accommodaties' voor; artikel 2:4 Wvggz bepaalt dat buiten een 'accommodatie' slechts de bij het Bvggz aangewezen vormen van verplichte zorg zijn toegestaan.

Het in onderlinge samenhang lezen van deze drie wetsartikelen wekt de suggestie dat de (noodzakelijke) afbakening van mogelijk te verlenen verplichte zorg aan zulke registratie is gekoppeld, hetgeen een verdere beperking inhoudt dan voortvloeit uit de begripsomschrijving van artikel 1:1 lid 1 sub b Wvggz. Een dergelijke beperking (ongelimeerde gedwongen zorg is uitsluitend toegestaan op geregistreerde accommodaties, op niet-geregistreerde accommodaties - hoezeer zij ook voldoen aan de definitie van artikel 1:1 Wvggz - gelden beperkingen als bedoeld in artikel 2:4 Wvggz) is evenwel niet uitdrukkelijk aldus neergelegd in de wet, de toelichting op de wet of in het besluit. Wellicht kan in de toelichting op het Bvggz hier nader op worden ingegaan.

¹ De Raad voor de rechtspraak heeft op grond van artikel 95 van de Wet op de rechterlijke organisatie een wettelijke adviestaak met betrekking tot nieuwe wets- en beleidsvoorstellen die gevolgen hebben voor de rechtspraak. De adviezen worden vastgesteld na overleg met de gerechten. De Raad voor de rechtspraak is een adviescollege in de zin van artikel 79 en 80 van de Grondwet. Bij het opstellen van zijn adviezen beoordeelt de Raad de voorgenomen wet- en regelgeving in het bijzonder op de gevolgen voor de organisatie en de werklast van de gerechten en op de (praktische) toepasbaarheid en uitvoerbaarheid. Rechters zijn bij de behandeling van individuele zaken niet gebonden aan de inhoud van de wetgevingsadviezen van de Raad voor de rechtspraak.

Wat betreft het Bzd:

Artikel 1 lid 1 sub (b) Wzd geeft de begripsomschrijving van 'accommodatie'; artikel 20 Wzd schrijft registratie van accommodaties voor; artikel 2 Wzd bepaalt dat buiten een 'accommodatie' slechts de bij het Bzd aangewezen vormen van verplichte zorg zijn toegestaan. Dit wekt eveneens de suggestie dat de (noodzakelijke) afbakening van mogelijk te verlenen verplichte zorg aan zulke registratie is gekoppeld, hetgeen een verdere beperking inhoudt dan voortvloeit uit de begripsomschrijving van artikel 1 lid 1 sub b Wzd. Een dergelijke beperking is evenmin uitdrukkelijk aldus neergelegd in de wet, de toelichting op de wet of in het besluit. Een aanwijzing dat bedoeld is een scheidslijn te leggen bij al-dan-niet 'registratie' van een accommodatie is gelegen in de artikelen 21 en 24 van de Wzd, alwaar bepaald is dat opname krachtens een CIZ-indicatie c.q. een rechterlijke machtiging uitsluitend plaats kan vinden in een geregistreerde accommodatie. Wellicht kan in de toelichting op het Bzd hier nader op worden ingegaan.

T.a.v. de registratie onder de Wzd wordt nog het volgende opgemerkt:

In artikel 21 lid 1 en artikel 24 lid 1 van de Wzd wordt vermeld dat de daar bedoelde opnames uitsluitend plaatsvinden in een geregistreerde accommodatie. Ook in relatie tot gedwongen opname bij voorwaardelijke machtiging is sprake van beperking van opname in een geregistreerde accommodatie. Met betrekking tot de inbewaringstelling van artikel 29 Wzd e.v. (en de verlenging van de inbewaringstelling van artikel 38 Wzd e.v.) is evenwel geen sprake van opname in een 'geregistreerde' accommodatie, slechts van 'een accommodatie'. Wellicht kan in de toelichting op het Bzd hierop nader worden ingegaan.

2. 'De in de wet genoemde vormen van dwangzorg zijn buiten een accommodatie enkel toegestaan voorzover ze in deze amvb zijn aangewezen (en onder de voorwaarden die de wet en het besluit stellen). Fixatie en insluiting, zijn niet aangewezen en kunnen buiten de accommodatie niet - ook niet als ultimum remedium en ook niet kortdurend (bijvoorbeeld ten behoeve van het toedienen van medicatie) - onder dwang worden toegepast.'

Kortdurende fixatie

Zou de amvb het mogelijk moeten maken om fixatie kortdurend toe te staan ter uitvoering van bepaalde

vormen van onvrijwillige zorg? Zo ja, voor welke zorgvormen zou dat moeten gelden?

Denk hierbij aan vasthouden van iemand voor het toedienen van medicatie of voor wondverzorging of bijvoorbeeld het vastzetten in een tandartsstoel voor mondzorg? Of het vastzetten op een douchekruk om te kunnen douchen?

Insluiting

Ook voor insluiting bestaat de vraag of deze zorgvorm helemaal verboden moet worden, of dat er gevallen denkbaar zijn waarin dit wel mogelijk moet zijn. Denk aan een cliënt met onvoldoende inzicht in het verkeer die aan een drukke weg woont en steeds naar buiten wil. Als de zorgverlener even de voordeur op slot doet voor momenten waarop hij geen direct zicht op de cliënt heeft of kan hebben, kan behoefte zijn aan deze vorm van insluiten. Moet de wetgever dit mogelijk maken, en zo ja, onder welke voorwaarden? Zou bijvoorbeeld cameratoezicht voldoende zijn, of moet er altijd iemand aanwezig zijn? Is dat dan een zorgverlener, of kan dat ook een mantelzorger zijn? En moeten alle mogelijke vormen van insluiting (bijvoorbeeld ook afzondering en separatie) buiten de accommodatie mogelijk worden gemaakt zodat de zorgverlener de vorm kan kiezen die

het beste bij de cliënt past, of zou insluiten beperkt moeten blijven tot het afsluiten van een woning?

Graag uw reactie. Indien u vindt dat fixatie en insluiting wel mogelijk moeten worden gemaakt in de amvb, wilt u dan beschrijven aan welke situaties u denkt, en op welke wijze die zorgvormen mogelijk gemaakt moeten worden, bijvoorbeeld door het stellen van voorwaarden aan de uitvoering. Daarbij vragen wij met name uw aandacht voor het toezichtaspect.'

Dit betreft primair een zorginhoudelijke vraag: wat is er nodig (wat is doelmatig) om adequaat zorg te verlenen? Het is niet aan de Rechtspraak om hierin uitspraken te doen: zorgverleners dienen aan te geven welke zorgvormen noodzakelijk c.q. wenselijk zijn. Uit alles blijkt dat het veld hier een haalbare werkwijze aanwezig ziet. Het bestuur (daarin gecontroleerd door het parlement) kan al-dan-niet een zorgvorm in de amvb opnemen. De rechter zal - wanneer de amvb een bepaalde zorgvorm in de ambulante setting heeft toegelaten - in de machtigingsprocedure bezien of in het concrete geval voldaan wordt aan de wettelijke eisen, m.n. die van proportionaliteit.

3. 'De in de amvb genoemde voorwaarden aan het toepassen van dwangzorg buiten de accommodatie zijn een aanvulling op hetgeen al in de wet is geregeld. Zijn er naar uw mening andere voorwaarden denkbaar en noodzakelijk en zo ja, welke?'

Niet goed valt in te zien waarom de waarborgen van lid 1 sub (a) en (b) van artikel 2.2 Bvvgz in geval van een crisismaatregel niet gelden, zoals artikel 2.3 Bvvgz bepaalt. In de toelichting bij artikel 2.3 Bvvgz staat weliswaar dat in dezen het beleidsplan van de instelling regels zal inhouden, maar niet duidelijk is waarom artikel 2.3 zélf niet zou kunnen voorschrijven 'dat in geval van een crisismaatregel het bepaalde in artikel 2.2 sub (a) en (b) Bvvgz uitsluitend niet geldt voor zover nakoming van de verplichting in de gegeven omstandigheden onmogelijk is'.

En als deze waarborgen in een crisissituatie niet kunnen gelden, zoals het Bvvgz thans inhoudt, waarom zijn zij dan niet (sterker: juist) uitgesloten in noodgevallen als bedoeld in artikel 3:1 sub (d) en (e) Wvvgz?

Opgemerkt wordt dat in artikel 2.2 lid 3 Bzd de waarborgen in geval van zorg in onvoorziene situaties als bedoeld in artikel 15 lid 1 Wzd niet terzijde worden gesteld, hetgeen naar de mening van de Raad een evenwichtiger resultaat biedt.

Het Besluit forensische zorg

T.a.v. het Besluit forensische zorg heeft de Raad de volgende artikelsgewijze opmerkingen.

Artikel 2.1 Bfz

Artikel 2.1 Bfz bepaalt dat de Minister vormen van zorg kan aanmerken als forensische zorg, maar daar ook van kan uitsluiten. De reikwijdte van deze bepaling is onduidelijk. Ook de artikelsgewijze toelichting (p. 23) geeft geen inhoudelijke invulling van deze bepaling. Het verdient aanbeveling om, uitgaande van de gedachte dat er bij de Minister ideeën bestaan op dit onderwerp, deze bepaling, bij voorkeur in de toelichting, nader inhoudelijk vorm te geven. Dat zal aan alle betrokkenen bij het ontvangen of verlenen

van forensische zorg meer zekerheid omtrent hun (rechts)positie ten opzichte van bestaande vormen van forensische zorg bieden.

Artikel 2.2 Bfz

Artikel 2.2 lid 1 Bfz regelt de gegevensverstrekking door het Openbaar Ministerie. Categorie I., te weten de 'onregelmatigheden of voor het toezicht relevante voorvallen' verdient in de visie van de Raad verduidelijking in de toelichting op het Besluit.

Lid 2 van dit artikel omschrijft de gegevens die het Openbaar Ministerie kan verstrekken, indien dit noodzakelijk is ten behoeve van de begeleiding en het toezicht op de forensische zorg. In de toelichting bij dit artikel wordt uitgegaan van 'dataminimalisatie' (p. 24); dit beginsel houdt in dat zo min mogelijk informatie wordt overgedragen. Slechts informatie die strikt noodzakelijk is voor een effectieve invulling van het toezicht en de behandeling door de reclassering wordt overgedragen.

In dit verband merkt de Raad op dat de uitgangspunten van de Europese verordening² duidelijk zijn, maar de uitkomst daarvan wel een werkbare informatieoverdracht dient te zijn. De reclassering dient te kunnen beschikken over alle relevante stukken uit het strafdossier, alsmede over de rapportages die zijn uitgebracht. Met name in complexe en/of ernstige strafzaken en bij strafzaken waarin bij de verdachte/veroordeelde sprake is van complexe psychische en andere problematiek dient niet te snel gedacht te worden dat een beperkte/gedeeltelijke gegevensoverdracht afdoende is. Meer gegevens verstrekken is niet in strijd met de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) die immers, wanneer dit noodzakelijk is vanwege een zwaarwegend belang en daar een wettelijke grondslag voor is gegeven, overdracht toestaat. De Raad is van oordeel dat nu een (te) groot belang wordt gehecht aan het begrip 'dataminimalisatie', terwijl een snelle, volledige en adequate informatieoverdracht op de voorgrond zou moeten staan. Een goede/afdoende informatieoverdracht maakt betere risicotaxatie/-inschatting mogelijk.

Het op een later moment aanvullen van informatie zal niet altijd mogelijk zijn. De Raad geeft in overweging om de onderdelen d. en e. in elk geval te vervangen door het (straf)vonnissen/-arrest en/of de (straf)beschikking, maar ook alle stukken en rapportages die worden genoemd in de (rechterlijke) beslissing waarbij de forensische zorg is opgelegd. Op deze wijze ontstaat bij de reclassering in elk geval een meer volledig beeld van de inhoud en strekking van het vonnis en maakt het inzichtelijk(er) waarom gekozen is voor het opleggen van een of meer vormen van forensische zorg.

Artikel 2.3 Bfz

Artikel 2.3 Bfz behandelt de verstrekking van informatie door/vanuit de behandelaar/zorgaanbieder richting het Openbaar Ministerie en/of de reclassering ter zake van de behandeltrouw van een forensisch patiënt. Met name de uitvoering van artikel 2.3 lid 1 sub b en sub e Bfz raken aan de geheimhoudingsplicht van de behandelaar/zorgaanbieder. De toelichting besteedt geen aandacht aan dit aspect (p.

² Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming, hierna: AVG).

24). Het artikel biedt een formele mogelijkheid tot melden, maar de vraag of en wanneer (en wat) gemeld moet worden, is niet eenvoudig en kan diep raken aan (het vereiste vertrouwen binnen) de behandelrelatie tussen behandelaar en forensisch patiënt. Het Bfz volstaat met de mededeling dat het voorkomen van recidive de kern vormt van begeleiding, toezicht en behandeling door de zorgaanbieder. De Raad beveelt aan om de toelichting op dit punt aan te vullen.

Artikel 2.4 Bfz

Onder verwijzing naar hetgeen is opgemerkt bij artikel 2.2 Bfz geldt in de visie van de Raad ook voor dit artikel dat het aanbeveling verdient om het integrale vonnis/arrest met alle relevante bijlagen over te dragen, in plaats van het genoemde in artikel 2.4. sub a. en b Bfz.

Artikel 2.8 Bfz

Artikel 2.8 Bfz luidt: 'Bij regeling van Onze minister worden regels gesteld over het uit te oefenen toezicht, als bedoeld in artikel 2.4, tweede lid, van de wet.' In de toelichting (p. 27) wordt hierover o.a. opgemerkt: 'De Minister van JenV kan de reclassering de opdracht geven om de forensisch patiënt begeleiding te bieden en toezicht te houden op de naleving van de bijzondere voorwaarden. Nadere regels over dit uit te oefenen toezicht zullen in een ministeriële regeling worden neergelegd.' De Raad wijst erop dat het bij afdoening van een strafzaak, ingevolge het bepaalde in artikel 14c Sr, de taak van de rechter is om eventuele bijzondere voorwaarden op te leggen, in te vullen en in dit kader opdracht te geven aan de reclassering. Het werpt bij de Raad in ieder geval de vraag op waar de bescherming is voor de veroordeelde, die door de minister wordt 'verblijd' met reclasseringstoezicht. De Raad ziet de toelichting op dit punt graag aangevuld.

Artikel 3.4 Bfz

Artikel 3.4 Bfz ziet op het opmaken van de 'wettelijke aantekeningen' gedurende de tenuitvoerlegging van de terbeschikkingstelling met bevel tot verpleging. Lid 2 van dit artikel normeert wat daaronder valt. Ten aanzien van sub d verdient het aanbeveling het begrip 'belangrijke voorvallen' in de toelichting nader uit te werken, al dan niet toegespitst op het doel waarvoor deze aantekeningen worden bijgehouden.

Artikel 4.1 Bfz

In lid 3 van artikel 4.1 Bfz is onder e opgenomen dat de overeenkomst tussen de Minister en de zorgaanbieder o.a. een bepaling bevat over de informatie die door de zorgaanbieder moet worden verstrekt in verband met het toezicht op de tenuitvoerlegging van de strafrechtelijke titel en het door Onze Minister te voeren beleid, alsmede de gegevensverstrekking ten behoeve van onderzoek en statistieken. De Raad geeft in overweging om in de toelichting op het Besluit te verduidelijken welke informatie hier wordt bedoeld. Dit kan toekomstige problemen tussen de Minister en de zorgaanbieder enerzijds en die tussen instellingen en hun medewerkers en tussen medewerkers en hun patiënten anderzijds voorkomen. Ook maakt het de werkverhouding/relatie tussen een verschoningsgerechtigd zorgverlener en zijn/haar patiënt duidelijk. Een onduidelijk omschreven informatieplicht kan de vertrouwensband

tussen forensisch patiënt en zorgverlener ernstig verstoren en bovendien het ontstaan ervan bemoeilijken.

Artikel 5.1 Bfz

De tekst van artikel 5.1 Bfz in samenhang met het bepaalde in artikel 5.2 lid 4 Wfz roept de vraag op, op basis waarvan vrijheidsbeneming in die gevallen plaatsvindt. De toelichting (p. 19/20) spreekt van het realiseren van een plaatsing zonder dat een indicatiestelling beschikbaar is in het geval een acuut gevaar dreigt voor personen of goederen, uit de toelichting blijkt derhalve niet dat sprake dient te zijn van een strafrechtelijke verdenking. De Raad is van oordeel dat duidelijkheid op dit punt wenselijk is.

Artikel 5.1 Bfz laatste volzin luidt: 'Er wordt zo spoedig mogelijk alsnog een indicatiestelling opgesteld.' Ingevolge de toelichting (p. 31) dient onder 'zo spoedig mogelijk' te worden verstaan dat een indicatiestelling binnen twee werkdagen alsnog wordt opgesteld. Alhoewel de Raad van oordeel is dat het, mits er een titel is voor vrijheidsbeneming, een goede zaak is dat de officier in spoedeisende gevallen kan gelasten dat forensische zorg wordt verleend voordat een indicatiestelling is afgegeven, is de Raad van oordeel dat de in de toelichting genoemde twee dagen, zeker in de meer complexe zaken, daarvoor te kort zal zijn.

Artikel 6.1 Bfz

Artikel 6.1 Bfz schuift de uitwerking en vaststelling van een 'set criteria' voor een goed plaatsingsbesluit door naar een ministeriële regeling. In de toelichting op dit artikel is te lezen dat bij plaatsing een persoonsgerichte aanpak wordt gehanteerd. Dat betekent, volgens de toelichting, dat bij elke individuele justitiabele gezien wordt welke zorgaanbieder passend is. Hierbij wordt aan de hand van een set criteria een individuele afweging gemaakt. Niet alleen moet de te verlenen zorg passen bij de zorgbehoefte en beveiligingsnoodzaak die is opgenomen in de indicatiestelling, maar er dient ook zo snel mogelijk gestart te kunnen worden met de behandeling. Deze en andere criteria worden bij ministeriële regeling vastgesteld. Niet wordt toegelicht waarom gekozen wordt voor het opnemen van deze belangrijke criteria bij ministeriële regeling in plaats van in onderhavig besluit. De Raad pleit ervoor deze toetsingscriteria uit te werken in het Besluit forensische zorg en de toelichting daarop. Dit vanuit het oogpunt van rechtszekerheid voor betrokkenen, maar ook voor een betere toetsbaarheid van het te nemen plaatsingsbesluit.

Overige opmerking

Niet duidelijk is wie er wordt bedoeld met 'de Minister', het betreft vermoedelijk de Minister van Justitie en Veiligheid, echter het contraseign is van (o.a.) de Minister voor Rechtsbescherming.

IT-GEVOLGEN

Uit de wet vloeien geen directe verplichtingen voort voor de ICT van de Rechtspraak. Er is geen wettelijke verplichting voor de Rechtspraak om digitaal aan te sluiten op de voorgenomen keteninformatievoorziening(en). Wél moeten er in verband met

veranderende terminologie en processen mogelijk enkele aanpassingen worden doorgevoerd in de huidige systemen.

Hoewel er geen directe verplichtingen op het gebied van ICT uit de wet voortvloeien, ziet de Raad de meerwaarde van het digitaal uitwisselen en samenwerken, dit echter breder dan alleen de Wvggz, Wzd en Wfz. De Rechtspraak wil daarom gaan onderzoeken of dit mogelijk is en welke investeringen daarbij horen.

Mochten de kosten daarvan substantieel zijn, behoudt de Raad zich het recht voor om op een later tijdstip hierop terug te komen.

WERKLAST

De Raad verwacht geen substantiële werklastgevolgen ten gevolge van deze concept-amvb's. Voor de werklastgevolgen van de aan deze amvb's ten grondslag liggende wetten, verwijst de Raad naar de eerdere wetgevingsadviezen van de Raad m.b.t. de Wvggz en de Wfz.

CONCLUSIE

De Raad voor de rechtspraak onderkent het belang van de concept-amvb's. De Raad heeft geen zwaarwegende bezwaren tegen de concept-amvb's, maar geeft u in overweging om de amvb's op de in dit advies genoemde onderdelen te verduidelijken/aan te passen.

TOT SLOT

Indien na het uitbrengen van dit advies de concept-amvb's op belangrijke onderdelen worden gewijzigd, dan wordt de Raad graag in de gelegenheid gesteld daarover aanvullend te adviseren. Met het oog op de voorbereiding van de gerechten op de invoering van de uiteindelijke amvb's, stelt de Raad het op prijs als hij geïnformeerd wordt over de plaatsing van de definitieve tekst in het Staatsblad.

Hoogachtend,

mr. F.C. Bakker
Voorzitter Raad voor de rechtspraak

BIJLAGE: REDACTIONEEL COMMENTAAR

Besluit forensische zorg en toelichting

- p. 2, artikel 2.3 lid 1 sub c: Deze zin loopt taalkundig niet. De bepaling wordt beter leesbaar indien na de woorden 'dan wel' 'dat deze' of een andere aanduiding van de forensisch patiënt wordt ingelast.
- p. 2: Strafbeslissing in artikel 2.3 duidt op de inhoud van het vonnis of de strafbeschikking.
- P. 6, artikel 3.5 regel 5: Na 30 invoeren 'van de Beginselenwet verpleging ter beschikking gestelden' in regel 6 na 34 en 49 beide malen toevoegen: 'van die wet'. Deze aanpassing bevordert de leesbaarheid.
- p. 9, artikel 6.3 lid 1 eerste regel: Het woord 'zulks' kan zonder verlies aan betekenis worden vervangen door 'het' of 'dit'. Taalkundig wint de bepaling sterk aan leesbaarheid, zeker voor niet-juristen.
- p. 9, artikel 6.3 lid 2 regel 5: 'behandel dossier' wordt aan elkaar geschreven.
- p. 15, 2e tekstblok, regel 19: De woorden 'die gegevens' behoren eerder in de zin te worden geplaatst, bij voorbeeld na 'het openbaar ministerie' in regel 17 van dit tekstgedeelte.
- p. 17, 3e regel: Er volgt daar een tekstblok dat zonder reden op die plaats woordelijk wordt herhaald. Lijkt typografische misslag.
- p. 19, regel 31: De zin begint met 'zij', maar heeft betrekking op 'het NIFP'. Taalkundig behoort de verwijzing dan 'hij' te zijn, of anders 'het NIFP'.
- p. 21 kopje, 15e regel van onder: In het woord 'penitentiare' is een i weggegefallen: 'penitentiaire'.